DEO OPT. MAX. VNI ET TRINO, VIRGINI DEIPARÆ, ET SANCTO LVCÆ ORTHODOXORVM MEDICORVM PATRONO,

1162

QVÆSTIO MEDICA

QVODLIBETARIIS DISPVTATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS XXIX. IANVARII.

M. DIONYSIO IONCQVET, Doctore Medico, & Horti Regij Botanico Profeſſore, Præſide.

Eſt-ne ſemper, & certum impedimentum Generationis, Veneris vinculum?

MVNDI, & Amoris idem ferè initium fuit, ejus præcipua ſollicitudo, & finis vltimus, proceſſio viuentis à viuente, generatio eſt; quá, ſexuum diuerſitate, mutuis eorumdem amplexibus, & fœcundâ ſeminis effuſione, homo æternitati precariæ ſtudens, viuam ſui imaginem traducit poſteritati. Eo conſilio, vetitis licèt ex hymenæis fortes interdum procreentur, & illuſtres viri; legibus tamen conſtitutum fuit, quo legitimi naſcerentur, marem, & fœminam, indiſſolubili firmare connubij nexu; quem ſpecioſo Veneris vinculo nectere ſe poſſe, ſummo mentis errore venditant Arioli delirantes. Ligatura enim maleficij genus eſt, quod tribus nodis, nouenis interdum; trino colore, interdum vno; triplici in gremium, vel lutum ſputo; & abſurdâ verborum obſcuritate, à matrimoniis congreſſum arcet! quaſi conjugalis, vel illicitus amor habenas ferant, aut concilientur philtris? quaſi tot machinis adimplenda generatio, futili præpediatur incantationis vecte? aut quaſi vt hiſce iret obuiam incommodis, prouida & ſolers natura, mari & fœminæ non inſeuerit mirabile deſiderium congreſſus. Id ſiue à ſeminis ab vtroque parente decidui, plurimo ſpiritu, & libidinis incentiuo; ſiue à genitalium exquiſitiſſimo ſenſu proueniat, & titillatione præcellenti; Quonam in ſexu intenſior? tireſias judicet! Pluribus namque modis, fœminæ delectantur; & mares, dum gignendi actum riſu & oſcillatione conſumunt, ipſâ videntur exanimari voluptate: atque licèt ſalaces amantium rixæ, & quæcunque diſtenta libido dictat, penè faciant mixturam animarum, generationis officium impatientiùs ſollicitando, illud nihilominus vna ſexuum copula incipit, & abſoluit potens Venus.

PRIMVM igitur, & certum ſemper generationis impedimentum, Veneris impotentia fuit, aliquâ naturæ aberratione inducta, vel maleficio. Naturalis impotentiæ obices quæris? Symptomata ſunt locorum, eorumdémque à conformatione aut intemperie morbi. Nec crudos annos moror; ſic ante duodecimum pueri, ſic nimio eorum vſu gelidi ſenes & curui pudicos animos ad prolem vexant fruſtra, aut cano quærunt cum Eugio puellitarier. Incaſſum etiam matura viro fuerit mulier, ſi ἄτρητος, adſtricta, aut laxa nimis; ſi genitalium torpore, & inepto corporis motu, vel morâ, neſciat ad plenos acui coitus, ad metam properare ſimul & cum ſocio ὁμορροθεῖν. Maris ſterilitatem inuehunt Phalli paralyſis, aut ignauia; veretri in mole, aut menſura vitium, nodus verpæ; ſatyriaſis; gonorrhoea, & alia id genus malè ſanæ libidinis monſtra: Idem præſtant Spadones, Eunuchi, Cinoedi qui rebus venereis non vtuntur, abutuntur; quarum etiam abſoluendarum imbecillitate laborant, cum habilitate, & deſiderio, ebrij, madulſæ; quos ingens odium, aut ruſticus fatigat pudor, & qui ſuſpiciendam Amaſiæ pulchritudinem depereunt, aut ejuſdem maledicunt deformitati. Quòd ſi iis omnibus, & cupiditati maximæ nectat ſe maris verecundia, & femellæ pudicus honos, deſperata voluptas: Anima namque acriùs intenta in id quod amat, tota diſtrahitur; & quemadmodum excellens ſenſibile corrumpit ſenſum, ita & excellens concupiſcibile, concupiſcentiam euincit.

HÆC quidem obſiſtunt generationi, ſed illo Veneris vinculo, pictis fructibus inertiori, nuſquam exulabit fœcunditas, quod naturæ delitiis tantùm obeſt, quantum profuit aduersùs terriculamenta puerorum, vrſi dorſum aſcendiſſe; infando tamen ligamine, in diem, annum longiùs, ante, & poſt connubium deligari poſſe fœminam aliquando, ſed rariùs; frequentiùs marem, ſæpe ſæpius comminiſcuntur magi: qui nec ſibi conſtant mendacibus præſtigiis, an lupi, felis, canis rabidi corio, ſenectâ ſerpentis; vel exuuio, ligula metienda, certum cujus nodorum numerum, nec ipſi tenent, quémve arbitratu ſuo computant & ſtatuunt; quaſi inter hæc artis opera, & naturæ myſteria foret aliquid commercij! Nec putes ab incondito iſto murmure, faſcinum naſci, in quo nec fingi poteſt vis certa contactus, nec electionis; multò minùs ſuborietur incantatio à litteris, & verbis ephæſiis, cùm illud ex conſtituto voces habeant, vt quid vnum ſignificent, pro explicandâ alteri alterius mente. Demum nec à ſpiritu fit maleficium per pulmones errante, vel excluſo, quem ſingulis momentis noua corporis à morbo, vel ſanitate temperies mutat, aut pridiana victus ratio. Hinc carminibus dyſenteriâ curatum fuiſſe Antilochum, dormitans Homerus ſcripſit, & meritò Xenocratem & Pamphylum inſimulauerunt impoſturæ, qui talibus ſe verbulis mederi mentiebantur, quòd nuſquam incluſa ſit ignotis verbis ſanitas, vti nec morbus. Sola igitur nerui jacentis inertia, quam frequenti pellicum aſſuetudine contraxerat Theodoricus, effecit, vt conjugem non ſubierit Hermanbergam, quin & Amaſis ipſe, faſcino impotentiùs reluctante, dum puellarem Zonam diffibulat ludens, & virgineum delibat Laodiceæ florem, deridiculum ſimul Veneris vinculum ſoluit.

VERVM quemadmodum latrocinium in viris lacertorum robur fecit, ita & in mulieribus ob mollitiem præualet veneficium; quódque ingenio ſint leui, mobili, credulo, ſubdunt ſe citiùs præſtigiis Dæmonum, & incantationi: Sed cur maribus illaqueentur difficiliùs? Scilicet! quòd corpore ſint ad patiendum geſtienti, in generatione habeant materiæ vices, & lex Diuina juſſerit, eas eſſe paratas ſemper & obſequentes viris; penes quos ſtat actio, eáque princeps; cui tamen horâ quâlibet vacare nequeunt, quòd motus verendorum nullo ſit poſcente importunus, & ſæpiſſime deſtituat inhiantem, quódque dum in animo concupiſcentia feruet, frigeat in corpore, & laſciuiendi libidini, libido non ſeruiat. Sed multos priſci cogitauerunt modos, imò experti ſunt, quibus anteuertitur, aut ſoluitur nodus ligulæ: Sæpe fabula. Nec enim licet, imò non poteſt ſine culpâ maleficium trudi maleficio? Nunquid Dæmonum beneficia omnibus ſunt nocentiora vulneribus? Vnde prudenter admodum ſimilibus nugis & ſeuerioribus, Gallica ſapientia detraxit fidem, quæ viles homunciones, quos propria vel aliena inſania faſcinatores putat, natalibus ablegat locis, in quibus non tam aliorum perniciei ſunt, atque excidio, quàm ſibi ineluctabili paupertate graues: Et, amabo te, quis? vel appella finxit! firmatum Chriſto connubium, propagando mortalium generi adeo neceſſarium opus Dei, tot ſancitum ſacris, impotenti ac veteri Sagarum odio deſtrui, aut artifici ad fallendum Cacodæmonum perfidiâ, qui ligati latrant ſemper, nunquam mordent niſi volentem. Neque aliud, ſanctioris diſciplinæ ferunt minæ, quam vt caueant ne magicis nodulis, & incantatione, circumuentus lubricæ fidei miſer homo, eam putet ligandi, deligandíve poteſtatem penes mortales eſſe, quam in ſe, nec à ſeipſis Dæmones habent, néve qui ſe incantatores ſimulant, expreſſo pacto vel tacitâ conductione deluſi, aut abutentes, irretiantur ſtrictiùs; & humanæ mentis vitio, vt aſſequantur quæ non capiunt, malarum artium implorent opem, à quibus nos ſacra, & ſuprema quam colimus poteſtas trahit.

IRATAM cogitas placare Venerem, & genialem conſcendere thorum; legitima Veneris impedimenta, ſummoue inguinum morbos cum eorum pullitie. His faſcinum certiùs vinces quam nocturno ſydere, & murmure abſurdo lectis Artemiſia, Abrotono, Hypericone, Ruta, Appenſis collo acu funerata, lupi veretro, & caracteribus ſanguine veſpertilionis ſcriptis; his, inquam, ſuperabis maleficium, potentiùs adipe ſuillo, canis nigri pinguedine, lupino ſeuo illitis poſtibus deſponſatorum: galli teſticulis alligatis nupturientium ſpondæ, fabis ſectis, nucibúſque hinc inde ſparſis, quà ſponſus & ſponſa progrediuntur, & redeunt, transfuſo per ſponſalem annulum lotio, vel ſimilibus quiſquiliis, quas falſi priorum vates temporum animi causâ, vel ad quæſtum inuenerunt ſubdolè, vt malis artibus impeditas generationis vias, pejoribus reſerarent. Sed hæc magicæ vanitatis ἀδεισιδαιμονία jamdudum Chriſtianorum mentibus excidit, & fide, improperantium jure ſacrilegos Gentilitatis ritus, quæ vt à ligaturæ maleficiis, contemporaneos vindicaret, auerſas inire mulieres ſuaſit, aut præoccupare hymenæum. Verùm, exoptas amoliri congreſſus impotentiam, ſine carminibus, ſine veneficio, ſine herbis; tuis fige deſideriis, inſere præcordiis continentiam, & ama; pone inſanos motus, & temulentiam; ſanari velle, pars ſanitatis erit; demulce tempore, nimios furentis amoris igniculos; ſubortum ab eximiâ pulchritudine ardorem, ſuetâ ventitatione compeſce; animi facilitate, ad Amaſiæ ſe ſe componentis mores, odium tempera, & officioſis obſequiis dele deformitatis neuum; funerata pars reuiuiſcet; & extincta Venus caſtitatis incendio reſumet vires; Optimâ victus lege priſtinum reſtitue corpori robur, docebis conjugatos neruis vti, reddéſque generandi poteſtatem.

Ergo nec ſemper, nec certum impedimentum Generationis, Veneris vinculum.

DOMINI DOCTORES DISPVTATVRI.

M. Bertinus Dieuxiuoye.
M. Stephanus Bachot.
M. Ioannes Baptiſta Moreau, Profeſſor Regius.
M. Euſebius Renaudot.
M. Iſaacus Renaudot.
M. Antonius Morand.
M. Petrus Yuelin, Sereniſſ. Aurelianenſium Ducíſſæ Medicus primarius.
M. Mathurinus Denyau, Profeſſor Regius.
M. Franciſcus le Vignon, Decanus.

Proponebat Lutetiæ RAYMVNDVS FINOT, Bitterrenſis, A. R. S. H. M. DC. LXV.